

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

Het przewalski-paard

Ongeveer 20.000 jaar geleden leefden overal in Europa en Azië wilde paarden. Het paard was oorspronkelijk een dier van uitgestrekte grasvlakten en na de laatste IJstijd kreeg de soort het dan ook moeilijk toen als gevolg van de klimaatsveranderingen de uitgestrekte steppen in Europa plaats gingen maken voor bossen. Bovendien begon de mens steeds meer land te ontginnen ten behoeve van de landbouw.

Toch leefden er rond 1300 verspreid door Europa nog wilde paardenkudden; men neemt aan dat ze in Europa in de 18e eeuw waren uitgestorven.

Groot was de verrassing dat een Poolse kolonel (Przewalski) in Zuidwest Mongolië nog kudden wilde paarden ontdekte. Rond 1900 werden na veel moeite zo'n 50 dieren voor dierentuinen in Europa en Noord-Amerika gevangen. Vanwege de grote sterfte van de paarden tijdens het transport, de hoge kosten en de geringe publieke belangstelling, werden de transporten en dus de vangsten al spoedig gestaakt.

Toch ging het met het Przewalski-paard in Mongolië al snel bergafwaarts. In 1957 werd het laatste dier in het wild gezien. Ook in gevangenschap zag de toekomst van het paard er niet florissant uit. Zowel in Europa als in Noord-Amerika waren de paarden in kleine groepen ondergebracht. Aanvankelijk verliep het fokken wel vrij voorspoedig, maar al spoedig trad er inteelt op en lukte het fokken steeds minder goed. Gedurende de tweede wereldoorlog werd er bovendien een groot aantal dieren het slachtoffer van oorlogsgeweld en in 1945 waren er zodoende nog maar 31 dieren over. Enkele jaren nadien werd de fokkerij beter aangepakt. Men bracht nu regelmatig niet verwante dieren bij elkaar en het resultaat is dat er nu weer ongeveer 400 paarden aanwezig zijn, verdeeld over 80 dierenparken. Toch is het voortbestaan van de soort bij lange na nog niet veilig gesteld. Door de soms ontoereikende huisvesting en het ruimtegebrek in de parken, treden soms degeneratieverschijnselen op en plaatselijk is er nog sprake van inteelt.

Acht jaar geleden raakten drie Rotterdammers geïnteresseerd in het Przewalski-paard en begonnen met het opzetten van een stamboek. Er werd een internationale stichting opgericht en door studie kwam men tot de conclusie dat het inrichten van grote reservaten de enige manier is om het voortbestaan van de soort veilig te stellen. De bedoeling is nu om fokgroepen in reservaten van 30-40 ha onder te brengen, waar ze in half wilde staat kunnen leven. De veulens die in dergelijke reservaten geboren worden, kunnen later in een groter reservaat worden uitgezet. Voor wie belangstelling heeft voor het Przewalski-paard is hier het adres van de Stichting tot behoud en bescherming van het Przewalski-paard Nic.Beetsstraat 11, Rotterdam.

PANDA februari 1981

Oehoe clandestien geschoten

De enige Oehoe die in het wild voorkwam in Nederland, is op 27 februari j.l. door een aantal schoten hagel voortijdig aan zijn einde gekomen.

De Oehoe, die ca 68 cm hoog is en ca 3 kilo weegt, is in Europa een broed- en standvogel van beboste berggebieden. In de loop der jaren is het broedgebied door o.a. afschot en vangst sterk ingekrompen. De soort verdween als broedvogel b.v. uit België en Luxemburg, terwijl het Duitse bestand terugliep tot ongeveer 50 broedparen. Ondermeer in de Duitse Eifel en de Franse Elzas zijn herintroductieprojecten opgezet. In de Eifel broedt de Oehoe sindsdien weer in de buurt van Monschau, op ongeveer 60 km, van de Nederlandse grens.

De Nederlandse Oehoe werd in '73 ontdekt in een afgesloten duingebied bij Den Helder. In okt-1973 werd het beest gevangen en onderzocht. Toen kwam met zekerheid vast te staan dat het om een wilde vogel ging, die van zijn broedgebied was afgedwaald. Uit braakballen-onderzoek bleek dat de Oehoe zich voedde met o.m. duiven en Blauwe reigers, die in een kleine kolonie in de buurt broeden

Vogels, mei-juni 1981